

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину 6 дин.
на пола године 3 дин.
за стране земље на годину 9 дин.

Недеља 5. Априла 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Преплату ваља слаати упућеницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

НАРЕДБА.

Одбор је општински у седници својој од 19 Марта 1892. год. на основу чл. 5 зак. о чувању пољских пашња прописао ове казне за потрице за ову 1892 год:

I. За прегажени или опашени 1 квадрат метар пашњака, браника, воћњака, диваде и детелине 0.10 дин.;

II. За један кв. метар баште, баштованицине — прегажен или опашен, 0.50 дин.;

III. За један чокот виноградски упропашћен 1.00 дин.;

IV. За прегажени или опашени 1 кв. метар њиве, засејане јечмом или овсом 0.15 дин.;

V. За прегажени или опашени 1 кв. метар њиве, засејане житом, или ражи 0.20 дин.;

VI. а.) За један струк кукурузни пре прашења 0.05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после прашења 0.10 дин.;

в.) За један струк кукурузни после првог копања 0.15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после другог копања 0.20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда 24 Марта 1892 год. АБр. 5242.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА 19. РЕДОВНИ САСТАНАК 12. Марта 1892. год.

Председавао председник г. М. Р. Маријковић, били од кмет. помоћника: г. г. М. Тодоровић, од чланова одбора г. г. М. Велизарић, М. Петровић, Мића Петровић, Н. Р. Поповић, С. Азриел, А. Ј. Одавић, Сава Велановић, Илија Ђорђевић, Ник. Х. Поповић, Ђ. Димитријевић, Др. М. Т. Леко, Рад. С. Филиповић, Ђ. С. Новаковић, Др. Алкалај, Ђ. Ж. Нешић, Д. Дашковић, К. Б. Михајловић, Д. Радоњић, Мих. М. Боччић, Г. Бркић, М. М. Ђорић, Мих. М. Ђорђевић, М. Триковић и Др. Радовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 8. марта 1892. год. и у одлуци 186 учињена је измена, да Ђока Крављанац и Милан Ђорић, буду сведоци при одређивању границе у атару београдском према вишњичком, а не чланови повереништва.

Осим овога решено је да се у записник записник запише да је приликом решавања о уступању марвеног трга држави за подизање зграде за Народну скупштину одборник г. Ђ. Димитријевић предлагао, да држава уступи општини са регулационим фондом — место на Дорћолу звано „Шалитрана.“

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 4291, 4309, 4284, 4281, 4317, 4315,

4316, 4321, 4280, 4290, 4265, 4323, 4313, 4322, 4314, 4320, 4264, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Лазар Јовановић, Коста Христић, скитница, Макса Жикић, Милан Исаковић, Јека Јовановић, Ана Огела, Миша Јовановић, Стеван Објевић Христина Јаковљевић непознати; да је Милован Бркић хрђавог владања а сиротног имовног стања; да су Јеремија Миливојевић, Ташко Петровић и Ставра Јовановић, Вељко Петровић Милан Димић доброг владања и доброг имовног стања; да су Јован Учек, Љубица Глишић, Ђорђе Митровић доброг владања а слабог имовног стања, и да је Давид Бенаројо хрђавог владања а да му је његово имовно стање непознато.

III.

По прочитању молбе Светозара Ђ. Нинића. стараоца масе пок. Јована Стевчића СБр. 4616, којом тражи уверење о томе, да је Милорад син Јована Стевчића умро нежењен, и да пок. Јован Стевчић није никог по смрти својој оставио сем умрлог Милорада, — одбор је изјавио мишљење, да се молиоцу може дати тражено уверење.

IV.

По прочитању протокула лицитације ГВр. 345, држане 11. марта 1892. год. за грађење друма за везу крагујевачког са шабачким друмом, одбор је решио да се грађење овог друма уступи Николи Лукићу за цену од осамнаест хиљада четири стотине деведесет и девет динара укупно.

V.

Председник извештава одбор, да је добио од привилеговане Народне Банке Краљевине Србије писмо, којим Банка пристаје да учини општини позајмицу од 2.000.000 дин. према погодбама утврђеним одборским решењем од 18. Нов. 1891 год. АБр. 3063 с тим да се обрачунавање интереса на изузете суме врши свака три месеца према погодбама изложеним у поменутом акту Народне Банке.

По прочитању тога акта АБр. 4304, одбор је решио да се општина може привремено задужити код прив. Народне Банке Краљевине Србије са два милиона динара према погодбама утврђеним 18. нов. 1891. год. АБр. 3063 слажући се у свему са предложеним начином обрачунавања интереса на изузете суме као и да менице потписују за општину исте оне личности које су до сада потписивале према одборском решењу од 26. Априла 1891. год. АБр. 807. но тако, да се овом привременом позајмицом — исплати досадањи менични дуг општине београдске код београдске задруге за помагање и штедњу

VI.

Председник износи одбору на решење акт надзорне водоводне комисије, којим се подносе правила за издавање воде приватним лицима из новог водовода београдског.

По прочитању тога акта одбор је решио

да ова правила проучи и поднесе одбору извештај на решење одборско повереништво, које ће се састојати из председника општине, чланова надзорне водоводне комисије и одборника г. г. М. Ј. Марковића, В. М. Теодоровића, Ђ. Нешића, А. Одавића Св. Боторића, Р. Драговића Др. П. Поповића, Ђ. Димитријевића, Др. М. Т. Лека.

VII.

Одборник г. А. Одавић примећује, да су о новој години, као непотребни отпуштени два надзорника при водоводу, по имену Шултнаје и Јован Маршић — да је овај последњи по нова примљен у службу на тражење инжењера Курта. Пита зашто је то учињено, кад нема потребе

По саслушању овога председник је одговорио, да ће у идућој седници на ово питање одговорити кад се о истини обавести.

VIII.

Одборник г. Андра Ј. Одавић мисли, да би се члан надзорне водоводне комисије г. Живко Милосављевић, који је као правник узет, могао разрешити од ове дужности, пошто општина београдска има свога плаћеног правозаступника који може давати комисији правничко мишљење о стварима, за које се затражи.

По саслушању овога одбор је одлучио, да се о томе у идућој седници решава док председник прибави нужна обавештења.

IX.

Одборник г. В. М. Тодоровић примећује, да се рад одборски задржавана интерпелацијама, што од појединих одборника потичу и предлаже да се одреди две седнице у месецу, када ће се интерпелације моћи подносити.

По саслушању овога предлога, а на предлог г. Љубе Јовановића одборника, одбор је решио, да Одборско повереништво изради пројект пословника за одбор општински и поднесе га одбору на одобрење.

За поверенике изабрати су г. г. Љуб. Јовановић, В. М. Тодоровић и Ђока С. Новаковић, одборници.

X.

Председник износи одбору на решење извештај повереништва изабратог у седници одборској од 5. марта 1882. АБр. 4272 ради проучавања понуде Анте Алексића о набавци плоча тротоарских.

По прочитању тога извештаја АБр. 4294 и накнадног тражења Анте Алексића, у коме повишава цену понуђеног камена са по динара на кв. метар, одбор је одлучио, да се како извештај тако и накнадна тражења А. Алексића прими у начелу, а да се доцније поднесе одбору на решење од каквог камена и које димензије да су плоче, што ће их А. Алексић набављати.

XI.

Председник износи одбору на решење извештај одборског повереништва за одређивање осе

у војничкој улици, по коме се предлаже, да та улица остане и даље широка 12 метара, а не 15, како налаже г. министар грађевина.

По прочитању тога акта ГБр. 333 одбор је на предлог г. Милана Капетановића одборника одбор је одлучио, да суд пита г. Министра грађевина да није погрешно стављена ширина од 25 метара пошто има довољно оправданих разлога, да војничка улица остане и даље широка 12 метара.

XII.

Председник извештава одбор да у железничкој улици има један мали општински плац, који до сада није вукао никаквих прихода, но до сада један грађанин београдски изда општини шездесет динара годишње кирије за исти, да га загради и у њему чува стоку.

По саслушању овога, одбор је после поименичног гласања са 9 гласова против 8 (петорица нису гласали) одобрио да суд може дати овај плац општински под кирију за годишњу цену од шездесет динара.

XIII.

Председник напомиње одбору, да је потребно да се према закону о општинама коцком одреде председници и чланови и њихови заменици за бирачке одборе за збор што ће се држати 22. Марта о г.

По саслушању овога одбор је изабрао коцком ова лица за састав бирачког ообора за збор на дан 22. Марта 1892. год. *)

XIV.

Одборник г. Ђорђе Ж. Нешић интерпелише председништво да је врло хрђаво сено што се за општ. стоку набавља и тражи да се пријам сена обустави док га не прегледа контролно повереништво, које ће одбор имати да одреди.

Председник је одговорио, да ће се учинити по овој интерпелацији.

XX. ВАЖНИ САСТАНАК

16. Марта 1892. год.

Председавао председник г. М. Р. Маринковић, од кмет. помоћника били г.г. К. Чулић, Дан. Чонкић; од чланова одбора г.г. Ник. Х. Поповић М. Триковић, Ђ. Ж. Нешић, Мата Јовановић, С. Авријел, В. Димитријевић М. М. Ђорић, Мих. М. Ђорђевић Милут. Ј. Марковић Мића Петровић А. Ј. Одавић, М. Капетановић, М. О.

*) Имена су раније објављена.

СТЕНОГРАФСКЕ БЕЛЕШКЕ

37 састанка народне скупштине приликом решавања о закону о допуни закона о трошарини у вар. Београду.

(Свршетак)

То је једно. А друго мислим да би се овим и сам принцип начела самоуправе пореметио. Закон о општинама даје право како и на који начин има која општина да се управља и задужује. Сад се хоће, господо, у Београду од један пут да чини изузетак. Ако се господо тај изузетак у Београду учини, онда би било са свим противно закону о уређењу о општинама. Ако хоћемо да имамо један закон, онда он треба да важи за све. Хоћете ли ви пак да заведете овим још већу трошарину, онда знајте да ће то пасти на терет не само Београђана већ целе земље, а то опет није право.

С тога ја тражим да се овај продлог одбаци.

Стеван Чајевић — Кад је београдска општина намеравала да изведе реформе по санитарним и грађевинским струкама, она је то радила из своје љуте невоље. Статистика је показала, господо, то у Београду, да је у понеким годинама више умирања него рађања; дакле, да

Петровић, Р. Драговић, Н. Вулковић Л. Дашковић Др. Радовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 12. Марта 1892. год. и учињене су следеће измене: у одлуци Бр. 195 да Шултајс није отпуштен, но само да није потребан;

У одлуци Бр. 197. да повереништво има да поправи стари пословник од 1874. год.

У одлуци Бр. 200 да одбор одобрава решење судско, којим се усваја плац општински код три кључа под кирију за шездесет и шест динара годишње за три године.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 5237, одбор је изјавио, да му је Коста Ресавац бив. практикант непознат.

III.

По прочитању протокола лицитације, ГБр. 358. држане 13. Марта 1892. год. за грађење калдрме дотераним и ломљеним каменом, циклоп тротоари и макадани у Душановој улици, одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 6 (1 није гласао) решио да се грађење ових калдрма у Душановој улици уступи Јов. Шелингу и комп. по цени и то: за грађење калдрме са дотераним каменом по седам динара и пет пара дин. по квадрат. метру,

За циклоп тротоар по шездесет дин. и тридесет пара по квадрат. метру,

За калдрму ломљеним каменом по три дин. — петнајест пара од квадрат. метра и за грађење макадама по два динара и тридесет и четири и по паре од квадрат. метра.

IV.

По прочитању протокола лицитације, ГБр. 372, држане 16. Марта 1892. год. за давање под закуп мајдана „Бела Марама“, на којој није било ни једног лицитанта, одбор је одлучио, да се расписе друга лицитација.

V.

Председник извештава одбор да закон о општинама наређује, да се општински рачуни и каса прегледају месечно, па позива одбор да одреди повереника, који ће ове прегледе вршити и одбор извештавати.

По саслушању овога, одбор је изабрао да за поверенике за месечни преглед општ. рачуна и касе ову г.г. одборнике: Н. Х. Поповић, Мих.

Д. Банковић, М. Велизарић, Св. Боторић и Ђ. Ж. Нешић.

Ови ће повереници прегледе вршити целе ове 1892. год. с тим да тројица од њих могу пуноважно радити.

VI.

Председник износи одбору на решење молбе, Ристе Попадића и Илије Антоновића, којима дају оставке на присутништво.

По прочитању тих молби АБр. 5311, 5310 одбор је решио, да се Риста Попадић разреши од дужности присутника а на његово место изабрао је Мику Мејухаса олд. трг. и да се Илији Антоновићу не уважи оставка.

VII.

Председник извештава одбор да је суд општински решењем својим АБр. 1474. на основу члана 63, 64 и 62 зак. о општинама уважио оставку Никола Ђирића, коју је поднео на одборничку дужност. Одбор је примио к знању ово решење судско.

VIII.

По прочитању акта првостепеног суда за вар. Београд СБр. 1757, којим се тражи уверење о занимању Стојана Степановића олд. како прописује § 471 грађ. пост. одбор је одлучио, да уверење о занимању Стојана Степановића издаду г. г. Н. Х. Поповић М. Триковић и Милан Ђорић одборник и кметовски помоћник Коста Чулић

IX.

Повереништво за проучавање питања о подизању зграде за вар. суд подноси свој извештај по прочитању тога извештаја АБр. 4302, одбор је одлучио, да се овај предмет о зидању зграде за вар. суд врати истоме повереништву да поднесе извештај о томе, како да се подигне зграда, у којој би се имало сместити поред вар. Суда још и трговачки апелациони и касациони суд, на ком месту и од куд да се новчана средства за то набаве. Станови за председника суда и судију да се сасвим изоставе из пројекта.

X.

Како је општина београдска намерна да купи железницу за насипање баре венеције и која, и како је у погодби, да таку једну железницу откупи од М. Карамарковића, трг. из Пожаревца, то, одборник г. Андра Одавић мисли да не би хрђаво било, кад би се општина бео-

не придоласе странци, Београд би се по своме попуњавању ископао. Ово, господо, није за улепшавање Београда, ово је побољшање здравствених услова, да се доведе вода, да се удесе кланице тамо где неће да буде гњездо заразних болести. Господо, ја потпуно делим мишљење, да овај терет неће потпуно пасти на нас београђане.

Ја мислим, да ако је донста мања тражња биће мања и понуда и тако сељаци мање продавајући своје продукте мање ће и зарађивати па и производити, а то је сељачка штета. Хоћу да кажем Београд ће мање трошити извесне сировине и продукте сељачке за то, што су покупили услед трошарине, сељаци ће мање продавати, али ово је једна невоља нагнала београђане да се ставе у овакав положај, јер се морало тако да ради за то, што се хоће да Београд постане једна угледна и здравствена варош, и за то се мора наћи неки излаз.

Кад су се све те нужне потребе скупиле, као што су водовод, канализација, електрично осветљење, калдрмисање, уклањање кланица и т. д., онда се дошло на једну цифру од 10 милиона дин., коју треба ма на који начин наћи. Кад смо срачунали амортизацију и интерес на ту позајмљену суму, ми смо видели, да ће то изнети толику цифру, да Београд неби могао оп-

стати, већ би се раселио кад би то искључиво он плаћао каквим прирезом. Ова трошарина неће бити за све време стална него дотле само, док се од тих извесних установа не почне добијати извесан приход. Она ће може бити само за неколико година са истим трошаринским стопама трајати, која су већ уведене, али ће се кроз извесан низ година преполовити, а можда неће ни четвртина од данашње бити.

Чим се доведе вода, приватни ће људи по својим кућама увести ту воду и плаћаће за њу, те ће тако онај издатак, који је на воду учињен, у неколико олакшати. Тако исто кад се буде увело, електрично осветљење, приватни ће људи трошити то осветљење место гасног и за то ће платити, и тако ће се постепено умањивати или ће сасвим ишчезнути ова дажбина. Али сад, кад се не би ово усвојило, београдска општина би дошла у невољу, јер она би на основу ранијег закона почела да уводи реформе и скоро је готов водовод и углављен је уговор за електрично осветљење и трамвај, који су већ почели да граде, и ако неби усвојила ову измену, то би значило толико исто, колико да не постигнемо оно, што ми сви жељимо, а то је да се здравствени услови Београда подигну на ову меру, с којом ће се Београд подизати и умножавати а не да се ископава.

градска обратила и другим предузимачима, који таке железнице за продају имају, те да може избор чинити како у железници тако и у цени

По саслушању овога, одбор је по означењу г. Одавића препоручио повереништву за откуп железнице да се обрати са питањем о овоме и предузимачима Г. Грегерчанину из Пеште, Херману Шварцу из Пеште (лаудангасе) и Јулијусу Гету из Пеште (репелгасе) па о резултату извести одбор.

XI.

По прочитању молбе Љубисава Ивановића и Јордана Антоновића оvd, којим желе да им се смањи такса на песак што га из ташмајдана ваде, одбор је после поименичног гласања са 9 гласова против 8 (који су били за 50 пара) 1 није гласао решио, да молиоци буду дужни платити општини на песак, што га из „Ташмајдана“ ваде тридесет пара дин. од кубног метра.

XII.

Одборско повереништво, изабрано у седници одборској од 4. Августа 1891. АБр. 1856 за нацрт споменика код „Чукур Чесме“ свој извештај.

По прочитању тога извештаја АБр. 4118-92 год. одбор је примио у свеску предлог повереништва о подизању споменика код „Чукур Чесме.“

XIII.

Према ранијој одлуци одборској а на тражење одборника г. Ђ. Ж. Нешића, одбор је изабрао г.г. Марка Велизарића, Михајла Јанковића одборнике, кмет. помоћнике Косту Чупића, мрвеног лекара Петрашковића капетане П. Бороту и Симу Добрачу, да као одборски повереници прегледају и приме сено, што се за општинску стоку, набавља.

21. РЕДОВНИ САСТАНАК

19. Марта 1892. год.

Председавао председник г. Мил. Р. Маринковић, присуствовали одборници: г.г. М. Велизарић, М. Петровић, Мића М. Петровић, Н. Р. Поповић, А. Ј. Одавић, С. Вељановић, М. Борђевић, Н. Х. Поповић, Др. М. Т. Лeko, Рад. С. Филиповић, Ђ. С. Новаковић, Ђ. Ж. Нешић, Л. Дашковић, К. В. Михаиловић, М. П. Бончић, Г. Бркић, Милан П. Бурић, М. М. Борђевић, М. Триковић и Др. Радовановић.

Марко Петровић — Ја не знам од куд се разврзала ова дебата у овом правцу. Овде није питање о трошарини у опште, т. ј. хоће ли бити трошарина у Београду и и не, јер то је питање решено, и ово данас није на дневном реду.

Питање је овде хоће ли се Београд на рачун прихода од усвојене трошарине задужити од једном 10 милиона код страних друштава, по ранијој законодавној одлуци, или да му дамо повластицу, да се може задужити код наших завода са мањом цифром, те да се привремено помогне новцем наших грађана и да наши новчани заводни виде од тога корист, а да се новац наш не износи на страну

Кад би било питање, хоће ли бити трошарине или не, онда бих разумео приговоре неких посланика, али овде није то у питању, него хоће ли се моћи општина на мању суму задуживати код завода наших, те да периодично задужујући се у земљи, код наших новчаних завода, уштеди себи издатке интересе на 10 милиона динара од један пут, а зна се да она неће моћи целу ту суму пласирати у раду одмах но ће јој бесплодна лежати до употребе, а интерес давати се на исту и то на страну, јер нам ту суму нема ко овде у земљи позајмити целу у 10 милиона. Дакле, цела је ствар у томе хоћемо ли дати да се општина послужи на мање

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 16. Марта 1892. год. и учињене су следеће измене: у одлуци Бр. 212 да се повереништво за откуп железнице може обратити и другим предузимачима за железницу а не само именованим, као и да се железницом изврши све насипање око Београда, што буде требало. У одлуци Бр. 207 да одређено повереништво може вршити и ванредни преглед касе и књига општинских.

II.

Одборник г. Соломон Азријел предлаже, да се изабере повереништво, које ће вршити преглед књига и касе трошаринске у овој 1892. г.

По саслушању овога, одбор је изјавио, да исто оно повереништво, које је изабрано за преглед општинских књига и касе, има право да прегледа и трошаринске књиге и касу.

III.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 5267, 5294, 5279, 5268, 5279, 5265, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су Димитрије С. Марковић и Дика Јанковић доброг владања и доброг имовног стања: да је Петар Крунић доброг владања а сиротног имовног стања; да су му Васа Крстић, Будимир Аврамовић и Јосиф Бланк непознати.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби СБр. 4966, 4736, 4674, 5170, 4982, одбор је изјавио мишљење, да се Јулки Стевановић може дати тражено уверење; да се суд предходно увери о имовном стању моллаца, Јелице Бошковић, Милеве К. Михајловић, Маре Ј. Ст. Марковића и Милеве Игњатовић, па тек онда да им изда тражено уверења.

V.

Председник извештава одбор да је Коста Панђела оvd. поднео молбу, да му се врати кауција у 1500 дин. коју је положио као пређашњи закупца цубока. Па како та кауција није спроведена кроз књиге депозитне општине београдске а има доказа да је примљена, то предлаже одбору да реши из које партије буџетске да се ова кауција врати.

По саслушању овога и по прочитању миш-

нашим новцем пла не? Ја мислим, да ћемо бити сви сложни у томе, да је интерес општине, да се може задужити овде у Србији на мање и у више квартава, 5 не код странаца и то од једном на свих 10 милиона, како то гласи текст одлуке општинске, по овоме раније донете, те да се њене потребе подмире са новцем колико јој га кад фактички буде требало.

Ја мислим, да не може бити ни говора у овом правцу, у коме је говор поведен, јер није овде питање: хоће ли бити трошарине, но којим начином да се подмири потреба новчана на јемство уведене трошарине, а ја мислим да неће бити штета ако се наша општина задужи код наших завода, док на против биле врло велика штета, ако се задужи на страни, и то од једном на целу суму у 10 милиона. У томе је све питање. Трошарина већ постоји и о њој је решено у своје време, и ми то не можемо сада поништити.

Алимпје Васиљевић — Ова је дебата изазвана просто из неспоразума, и пошто је по Марко то лепо објаснио, то ја немам много да говорим. Овде се, госцо, не иде на то, да се нов зајам учини, нити да се трошарина повећа или понови. Овде је влада овлашћена, да за рачун општине учини зајам од 10 милиона дин., да изврши извесне њене послове; али тај зајам још није закључен, а међу тим општина је пре-

лења општинског правозаступник СБр. 4444, одбо је решио, да ствар ову изведе г.г. Ђ. Новаковић, Др. Д. Алкалаја и Р. Филиповић одборници па поднесу одбору извештај на решење.

VI.

По прочитању акта одељка палидулског АБр. 5242, којим се тражи да се одреде новчане казне за потрице на основу чл. 5 зак. о чувању имања пољског, одбор је решио, да и у овој 1892. години остану исте казне, које су вределе у 1891. год. (Решење одборско АБр. 805/91. КНБр. 371.)

VII.

Према решењу одборском од 1. Марта 1892. год. СБр. 3728 председник извештава одбор да је са раскинућа уговора са Ружом Табаковић о чишћењу варошких тргова, општина претрпела штету од 806.20 дин.

Пр прочитању тога извештаја СБр. 5467 одбор је после поименичног гласања са 17 гласова против 4 (2 нису гласали), решио, да се Ружи Табаковић врати кауција коју је положила као закупца за чишћење варошких тргова у 1891. г.

VIII.

Како је одбор општински решењем својим од 26. Јуна 1891. год. ГБр. 920 уступио набавку коцака и полагање коцкасте кадрме Перишону и комп. и истим решењем задржао себи право да извршење овога посла нареди онда кад за потребно нађе, то председник предлаже одбору да реши да се калдрмисање коцком може у овој години отпочети.

По саслушању овога одбор је решио, да се калдрмисање коцкастим каменом у овој години изврши у улицама Савској, Мајданској и Кнез Михајловој и да се исплате из партије буџетом одређене за овај посао. Остале уднице да се коцком калдрмашу у овој години само онда, ако предузимач Перишон и комп. пристаје да му општина плаћа шест на сто интереса на зараду док му се иста не исплати. Овлашћује се председник општине да са предузимачем Перишоном и комп. ступи у преговоре о овоме и одбор извести о резултату.

IX.

Председник износи одбору на решење молбу Косте Станимировића, којом моли да му се изда награда за вршење службе деловође главног школског одбора 1889. год.

По прочитању те молбе АБр. 5394 одбор је

дузела послове, и да неби стала на томе путу она ће да учини привремени зајам од 3 милиона, она ће исплатити тај мали зајам. О томе је говор, а не о трошарини.

Милош Обркнежевић — После говора поца Марка и г. Алимпје Васиљевића, ја не бих имао шта да кажем, јер су они извели оно, што је главно код овога предлога. Ми као предлагачи не тражимо да се неки нов намет удар, и да ће тај намет на сељаке да падне. Ми тражимо само то да се одобри привремени зајам да се може продужити рад на пословима, док се сталан зајам од 10,000.000 утврди, и кад се он изврши, привремени зајам биће исплаћен.

Што изводе неки да ће пасти велики терет на оне, који доносе своје производе у Београд, то не стоји. Ја у Београду живим и знам шта сам пре плаћао, а шта сад плаћам. Ту ће дакле трошарину платити онај, који троши те производе. Ми Београђани нећемо сами на себе намет, и кад нам није тешко да га сносимо, онда од куд он може шкодити другима.

Витомир Младеновић. Ово је питање већ рашчишћено. Не тражи се овде да се закон ствара ни да се мења него се предлаже само једна допуна, и о њој је реч: хоће ли да се прими или не то, да постојећи закон о трошарини неће променити у наплати трошарине.

одлучно, да се иста упуту главном школском одбору на мишљење и извештај.

X.

По прочитању молбе Љ. Јовановићеве АБр. 5395. којом моли да је општина повчано потпомогне у отварању дечијег забавишта у Савамалском крају, одбор је одлучно, да се молитељка обрати друштву за улепшавање и унапређење савског, савамалског краја, па друштво само да се обрат општини за помоћ, ако иста устреба.

XI.

Председник извештава одбор, да је суд општински решио, да се калдрмише старим каменом део железничке улице што води ка Дунавском насипу, како би се могла привлачити земља за наспавање тога насипа. На како предрачун овога калдрмисања износи преко 1000 динара то износи одбору да и он ово решење судско одобри.

По саслушању овога и по прочитању извештаја инжењерског одељења ГБр. 394, одбор је после повменичног гласања са 13 гласова против 2 (9 вису гласали) одобрио да се Немањина улица што води ка Дунавском насипу, калдрмише старим каменом и да се за ово расписне лицитација.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Цена лебу. Одбор је општински у својој седници од 1. Априла ов. год. решио, да се цена хлеба спусти на двадесет и четири паре дина. по килограму, а да се по вароши продаје по 25 пара у тежини од 1043 грама. Ова цена вреди од 3. Априла закључно.

У Г О В О Р

Закључен између општине вароши Београда с једне и Јосифа Здравковића оvd. с друге стране, о праву закупа на чишћење свију пијаца у одежку Палилуском за време од 15. маја ове до 31. децембра 1892 г. а за цену од 1499 дина. годишње на овај начин.

Дакле, и ако не би одобрили ову допуну, закон о систему и извођењу трошарине и даље би остао. Дакле овде није питање: да ли да се уведе трошарина, закон о трошарини постоји, а кад би о томе била реч у начелу, ја бих изнео своје мишљење о томе, али о томе сад не може бити говора, јер не предлаже се измена закона но се предлаже да се чл. 3 допуне једном тачком, за коју се нашло да би се њоме учинила олакшица да општина може продужити рад на великим пословима, које је предузела. Дакле о томе је само реч и не треба дебату скретати на странутицу и губити ово драгоцено време скупшт. рада.

Милош Богдановић. Пре свега мислим да би требали да оценимо досадању важност 3 чл. закона о београдској трошарини и зашто је ту била одређена краљевска влада да води преговоре о задужењу беогр. општине. Ја мислим да је законодавац хтео то да постигне, да не остави општини неограничено право о задужењу а то с тога, што је имао то на уму да Скупштина може донети закон, којим би се укинула трошарина и онда би била обавезна на исплату зајма не само општина но и држава, те да се ово не би десило са свим је уместан досадањи закон да влада води преговоре о задужењу на рачун трошарине, јер влада ако види да ће за-

1. Општина београдска уступа Јосифу Здравковићу следећа места за чишћење.

а, Марвена пијаца,

б, Палилуска пијаца,

в, „Цветни Трг“, пијаца.

2. Простор за чишћење пијаца и других места разуме се овако и то:

Под а, Марвена пијаца чисти се цео простор некалдрмисане пијаце у границама: с једне стране према двору до половине калдрме, с друге стране према дућанима цркв. до пола калдрме, с треће стране спрам поште до половине калдрме и с четврте стране целу дужину до Панђелиног имања, и калдрмисани простор између кафане „Панђелине“, „Чачка“ и „Златног топа“, као и оно место гди фијакери стоје, — које има простора 26.248 квад. метра.

Под б, Палилуска пијаца а чисти се цео простор ове пијаце са свију страна до пута и приватних имања и до калдрме пред Палилуском касарном, као и оно место гди фијакери стоје. — има простора 9926 кв. метара.

Под в. Цветни трг пијаца чисти се цео обележени простор пијачни, како онај део што је зградом заузет, тако и онај део што је за сад прazan остао као и оно место гду фијакери стоје и простор код „Два бела голуба“, — које има простора 1803 квад. метра.

Одређена и побројана места закупац је дужан сваки дан чистити у времену које му за то одреди општинско-санитетска власт. Ну пре него што се чишћење одпочне закупац је дужан сва места најпре водом добро полити да се прашина не би дизала. Прибрано љубре закупац је дужан одмах уклонити на одређено место за избацавање љубрета.

Фијакерске станице и она места гди таљигаши стоје колико их год буде било закупац је дужан чинити дневно двапут а

кон код неке Скупштине наићи да се укне, она онда неће да закључује зајам, а ако се овом изменом ово остави општини она ће зајам учинити и онда Скупштини су везане руке да такав штетан закон може мењати.

Ја сам у начелу противан свакој трошарини, јер трошарина је неправедна установа из темеља. Један богаташ, који има 2—3 дућана из Београда и има капитал од 20 до дук. не плаћа на рачун трошарине онолико, колико један спромашак, који има седморо деце и рани је са једном саком. С тога ја сам из основа противан овој допуни законској да скупштина даје неограничено право општини београдској на задужење.

Љуба Јоксимовић. Није овде питање о посредној и непосредној порези, а и да је питање о томе има много стручних људи од мене и г. Богдановића, који су те ствари расправили, и да је питање о томе ја сам сигуран, да би опет ствар била решена у корист трошарине а не непосредног данка. Што сам устао да говорим изазвало ме је то, што су се говорници поделили у два табора, у варошане и сељаке. Варошани хоће да натоваре један терет сами на себе а сељаци кажу то нама смета. Могао бих пристати и на њихово мишљење, да ће пре-

време чишћења одређиваће полициско-санитетска власт

Дезинфекцију ових станица вршиће општина о свом трошку.

5. За тачно испуњавање стога уговора односно одржавања чистоће закупац мора толико имати кола колико општина одреди а кола морају бити покривена и тако удешена да се љубре не може просипати по улицама, сем тога закупац је дужан све пијаце и места у чистоћи одржавати, јер он стоји одговоран код надлежне полициско-санитетске власти за најмању нечистоћу,

6. За сигурност да ће закупац своје обвезе које су у овом уговору изложене тачно и уредно вршити положио је по гласу реферата под Ббр 2006. на име кауције 400 дина. која ће за цело уговорено време стојати у општинској каси као гаранција и по истеку уговореног времена закупуцу вратити, ако не би повраћају ове штогод на путу било.

7. Ако закупац не би своје обавезе у овом уговору побројане испуњавао или би у вршењу истих био неуредан или не би ма из којих узрока уговор овај потписао и код надлежне полициске власти потврдио у свима тим случајевима не само да му положена кауција пропада у корист општине касе но општина задржава себи право да уговор са закупцем раскине без суда и парнице и на његову штету другоме на лицитацију право чишћења уступи.

8. За сваку неуредност и не тачно чишћење пијаца и других места означених у овом уговору, суд општине београдске казниће закупаца, и то први пут са двадесет 20. динара, други пут са (50) педесет динара и трећи пут са (100) сто динара кад наступи и четврта неуредност општина га може казнити са 100 дина. и одма је онда у праву без суда и парнице раскинути уговор и поступити по тачци 6. уговора. Надзор над чишћењем закупних места врши

трпети нешто и сељаци. Хоће да се постави нека општа граница између варошана и сељака. Ако би и пристао на ту поделу варошана и сељака, има нешто што смета да се не може поставити граница између вароши и села. Београд хоће да се снабде добром пијаћом водом, осветљењем итд. и сељаци кажу то ће нас коштати. Они немају права да тако говоре. Беч док није имао добру пијаћу воду, имао је разних болести, а од онда откад је снабдео добром пијаћом водом нестало је у њему заразе. Тако исто и Париз имао је заразе, и од оно доба, од како је се снабдео добром пијаћом водом, нема наступне грознице. Биће нам сведоци и посланици из народа, да целе зиме нису овдашње школе радиле због несретне, заразне болести дифтеритиса која је толике родитеље без деце оставила. Та је болест пренета у Крагујевац и по селима само за то што су та места у саобраћају са Београдом, и ту писмо кадри да ставимо болести на пут ни да јој одредимо границе, докле ће се простирати у атару варошком, а одакле у сеоском. Да би спасли подмладак српства, да би спасли толике очеве и мајке, не треба да постављамо неке границе између варошана и сељана, не треба да штедим жртве, кад је у питању здравље свију нас. За то ћу гласати за предложену допуну.

општина преко својих органа и комисија пуноважно су и противу њих закупац нема права жалбе. Исто тако закупац се подвргава одлукама и наредбама полицијско које одређује без учешћа закупца. Одлуке њених комисија савитеске власти у погледу одржања чистоће закупних места, нити се он може позвати у заштити општине противу тих наредба и одлука.

9. Ни у ком случају закупац нема права ни на какву накнаду од општине нити му општина стоји ма у чему одговорна ако закупац ма из којих у рока не би могао, или не би хтео овај уговор извршити.

10. Излциитирану цену за чишћење ових пијаца општина се обвезује закупцу свакога месеца по истеку колико му припада исплатити у новцу какав се у општинској каси нађе.

11. Ако општина нађе да је тај начин чишћења улуда неугодан и усвоји други какав начин, или оно ово право напусти или јој престане онда ће она моћи и пре рока раскинути овај уговор и у том случају закупац нема права на накнаду.

12. Овај уговор закупац не ће моћи пренети на другога без писменог одобрења општине.

13. Овако су написана два равногласна уговора и код надлежне полицијске власти о трошку закупца потврђена и по један примерак предан обема странама на употребу.

Уговорачи:

Председник
општине београдске

Милован Р. Маринковић

Закупчик

Јосиф Здравновић

Да су општина вароши Београда коју заступа њен председник г. Милован Р. Маринковић с једне стране и г. Јосиф Здравновић оvd. закупац с друге стране овај уговор закључен између њих о закупу права на чишћење пијаца у кварту палилуском

Алекса Ратарца. Ја ћу бити веома кратак. Није овде питање хоће ли се увести трошарина, закон о трошарини постоји, него је питање о томе: хоће ли Скупштина одобрити општини београдској да учини привремена зајам, да изврши радове које је почела. Многа господа предговорници врло су лепо објаснили, да је за Београд неопходна намирница добра пијаћа вода, осветлење. Те намирнице нису никакав луксуз. Од подмирења тих намирница имаће корист и Београд и цео народ, који има додир са престоницом. Кад београђани од своје воље труде се да то у Београду уведу, ми не треба да им сметамо; нека заводе приходе трошарине, нека се задужују и кusuraју како знају, а кад дође пред нас закон, да ли да се распростре трошарина и на остале вароши у Србији, ми ћемо се о томе разговарати. (Чује се: врло добро, да се реши).

Потпредседник. Је ли вољна Скупштина да се прекине претрес? (Јесте)

Има још реч Тома Бојичић, Мих. Поповић и известилац.

Тома Бојичић. Ја мислим, господо, да кад Скупштина доноси допуну закона о овакој ствари, да треба да има на уму и последице, које ће закон донети. Г. Марко Петровић рече да овде није питање ни о чему другом, него о за-

у свему за свој пред влашћу признали кварт варошки тврди.

Такса за издаву и потврду за два примерка и на вредност наплаћена је у 12-10 дин. и на потврђеном уговору који се налази у рукама општине примљена и прописно поништена.

Бр. 3253.

17. Јуна 1891 год.

Београд

По наредби
старешине кварта варошког
писар

(М П)

Мил Букић

Овакав је исти уговор закључен и за остале општинске одељке и то: за варошко-дунавски са г-ђом Јулком ж. Светислава Јовановића за 2,499 год. а има да чисти ове пијаце и улице:

а. велику пијацу са местом гди фијакери стоје;

б. рибарнице испод главне полиције,

в. басмаке поред кафане „Национала“,

г. Простор испред имања општинског у дубровачкој улици из Спасовске улице идући калимегдану.

д. Споменик књаза Михајла са местима гди фијакери стоје,

е. Место на калимегдану гди фијакери стоје.

ж. Место околу празног плаца академије наука до делиске чесме.

У одељку теразиско-савамаалском са г-ђом Јулком ж. Светислава Јовановића за 2389 дин. год. има да чисти ове пијаце и улице:

а. Малу пијацу на Сави,

б. Пијацу „Зелени венац“ са оним местима гди фијакери стоје,

в. Место испред ђумрука на Сави гди фијакери стоје,

г. Басмаке у високој улици,

д. Теразиска чесма са местом гди фијакери стоје до кафане „Касине“ и „Париза“.

е. Простор испред жељезничке станице гди фијакери стоје.

У Г О В О Р

Закључен између општине београдске с једне и Милана Миладиновића оvd. с друге стране о закупу права на извоз ђубрета из станова а у кварту теразиском, за време од 1. Јануара 1892 год. до 31. Декем. 1894. године.

1-во Општина београдска уступа г. Миладиновићу право изношења ђубрета у кварту теразиском за горе означено време а за годишњу цену од 856. динара, а за три године, 2568 динара и словом две хиљаде, пет стотина шесет и осам динара.

2. Закупац је дужан у овоме кварту недељно по једанпут износити ђубре из свију станова који овоме кварту припадају. Но ако би због јаке врућине наступила опасност по здравље становника па би услед тога полицијска општинска власт наредила да се ђубре два пут недељно износи из станова, закупац је дужан и то чинити без права на какву накнаду од општине. У опште закупац је дужан сваку наредбу савитеско-полицијске општинске власти тачно и брзо испуњавати, јер он стоји овој власти за сваку неуредност одговоран.

3-ће Сваком становнику који има своја кола и коње стоји на вољи своје ђубре сам износити по закупац је дужан од свију тих лица тачан списак водити. Тако исто могу механиције који своје штале имају сами ђубре износити по сва таква лица стоје полицијској власти одговорна за нечистоћу.

4-то Закупац је дужан ђубре износити са ђубришта из авлија, но ако кола неби могла у авлију ући ради товарења ђубрета, дужан је закупац у нарочито за то удешеним корпама или сандуцима из авлија износити и на кола товарити. Но закупчеви људи дужни су строго мотрити да се ђубре

дужењу. И ја то признајем и молим вас да вичм прочитам главне речи из ове предложене допуне законске. У допуни се каже да ће се општина задужити на залогу прихода од трошарине, и под условима, под каквим заводи дају зајмове. Главна је да ће општина да се задужи на залогу прихода од трошарине. Свакојак ово треба имати на уму, да општина не узима новац под интерес, па да га плати из своје касе, него се изриком каже да ће зајам исплатити приходом од трошарине. Ја понављам за грађане, који долазе у престоницу и доносе своје производе, трошарина ће бити штетна, и за то сам противан у начелу предложеној допуни.

Михајло Поповић. Ја не делим мишљење оних, који веле да не стоји у вези ова допуна са законом о трошарини. Стоји у вези с тога што приходи трошарине имају да послуже као залог за задужење. Али о самој трошарини не делим мишљење, који су противни овоме закону, који су противни трошарини, а не делим с тога што они мисле да ће трошарина имати рђавих последица по цену земаљских производа. Кад би се трошарина тичала производа, који се извозе из земље, на прилику производи из Јагодине, Крушевца и других места, онда би увидео да трошарина штетно утиче. Али цену наших производа на страни не одређују ни Крушевац,

ни Јагодина, него друге пијаце. Главно је, господо, ја држим, да извозна трговина не буде оптерећена. Нека онај, који је у Крушевцу, на сто кило метне 5 дин, трошарине, шта ће учинити. Ако онај пештански трговац плати 22 динара, онда неће дати за 17 динара, јер ће бити посредника, који ће доћи тамо.

Но да узмемо баш да би било неповољног утицаја по цену наших производа, да ли се може оставити Београд, да остане као што је. Београд је представник целе земље. По Београду ће странци да доносе мишљење о свима нама, у Београду треба да су здравствени услови, као и у другим напредним варошима европским. Ви знате, господо, да у Београду нема треће куће у којој не станује ђак, војник или калфа, а нама је свима стало до тога да нам чељад буде здрава. Дакле и кад би било неповољног утицаја од трошарине, у интересу здравља Београда и целе Србије ову допуну треба примити, и из тих разлога ја ћу гласати за овај привремен зајам општине београдске.

Известилац. После овако лепих говора од појединих посланика не би имао шта да кажем, до једино, да се чудим, да су се показали као противни овом предлогу они, који не живе у Београду, којих се ово ништа не тиче, који ништа не плаћају. Ми као београђани, који сносимо

не би ношењем по вароши просипало због чега ће закупац бити одговоран полицајној власти.

5. Закупац је дужан имати тако удешена кола кроз која ђубре не може испадати и просипати се, она морају бити озго отворена а отвор мора бити само толики у колико да се може само ђубре убацити, за чим кола буду пуна морају се затворити и тек на месту полицајном општинском влашћу одређеном отворити и ђубре избацити.

6. Закупац је дужан из свију зграда било да су ове својина општинска или их општина под закуп држи а спадају у његове квартове, — бесплатно ђубре износити. Исто тако дужан је закупац ђубре износити из Евангеличке школе. Од овога изузимају се ове куће општинске: кућа у абацијској улици и на дорћолу за које дотачне кирајџије дужни су за извоз ђубрета плаћати.

7. Сопственици зграда у Београду дужни су плаћати закупцу таксу за извоз ђубрета по овоме реду и то:

а, од собе и кујне или малог дућана са собом 20 п. д.

б, од две и три собе са кујном или већег дућана са магазином по 60. п. д.

в, од четири или више соба са кујном или од кафане са кујном или од гостионице са кујном без штале по један динар. Ова не сме бити већа на било да закупац један пут или два пут недељно ђубре износи. Од онога сопственика зграде који било за себе или коју партију својих кирајџија не плати таксу на време, општинска ће власт на тужбу закупца принудним путем наплату извршити а за тачно вршење својих обавеза по овоме уговору о чистоћи, закупац стоји одговоран полицајној општинској власти.

8. Излицитирану цену у име аренде закупац је дужан платити каси општинској

у месечним ратама у напред сваког месеца што ако не учини платиће 12 од сто на име интереса на дугујућу суму од дана протеклог рока до наплате. Но ако закупац и за два месеца не би аренду платио општина је у праву без суда и парнице уговор раскинути на штету закупчеву а ову обезбедити из имања његовог, ако се штета не би могла из положене кауције подмирити.

9. За сигурност тачнога вршења обавеза у овоме уговору изложених закупац је положио на име кауције динара 300 као гаранција која ће за цело време закупа у каси општинској депозитара остати и која ће му се по истеку рока закупног вратити.

10. Ако закупац не би хтео уговор подписати и код надлежне полициске власти потврдити, положена кауција пропада му у корист општинске касе. Но ако би тим узроком била општењена општина давши овај закуп другоме лицу на лицитацију, закупац је дужан штету накнадити ако се ова неби могла из положене кауције подмирити.

11. За сваку неуредност у вршењу својих обавеза општина има право казнити закупца са 10 па и са више динара коју је казну дужан закупац одмах у готовом новцу положити, но ако закупац не би хтео ову платити, општина има право лицитацијом онолико возова продати колико је за подмирење казни нужно у коме случају закупац нема права ни на какву накнаду од општине, на против општина има право да према закону онако поступи како је горе овој тачци речено.

12. Закупац не може ово право без одобрења општине на другога пренети јер ће и то бити узрок да се уговор на штету његову раскине и другоме лицу под закуп изда.

13. Овака су написана два равногласна уговора и код надлежне полициске

власти потврђени о трошку закупчевом и по један примерак имају обе уговарајуће стране.

Уговорачи:
За општину београдску
Председник
Милован Р. Маринковић

Закупац
М. Ј. Миладиновић

Да су г.г. Милов. Р. Маринковић председник општине београдске у име општине и Милан Ј. Миладиновић ковач оvd. које подписани лично познаје овај уговор за свој признали кварт варошки потврђује.

Такса у 10·40 дин. за пријаву и потврду наплаћена је у таксеним маркама.

Бр 833.

14. Фебруара 1892 год.

Београд.

(М. П.)

Заступа
Старешину кварта варошког
Писар,

Милан Букић

Овакав је исти уговор закључен и за остале квартове, а са разним концесионарима и то: кварт варошки са Филипом Анастасијевићем за 900 дин. годишње.

Кварт палилулски са Јосифом Здравевићем за 801 дин. год.

Кварт дунавски са Тодором Лазаревићем за 1810 дин. год.

Кварт врачарски и Савамалски са Јоргаћем Х. Јовановићем и Светозарем и Јовановићем за 540 дин. годишње.

УГОВОР

Закључен између општине београдске с једне и Јулке ж. Светислава Јовановића оvd. с друге стране о закупу аренде за чишћење нужника и помијара и стрводерски посао под овим погодбама:

1. Општина београдска уступа ову аренду Јулки Светислава Јовановића за време од 1. Јануара 1892. год. до 31. Децембра 1894. год. дакле за три године.

толике терете плаћањем ове трошарине и ако нам је тешка, неговоримо против овог предлога а други се за нас заузимају. Београђани плаћају сандук шећера 50 динара, док они изван рејона београдског добијају га за 35 дин. Београђани плаћају, као што мало час један од предговорника рече — једну ђурку 5 динара, док се у другим местима добије пар за 2—3 дин. Ми немамо ништа против тога што толико плаћамо. У интересу је нас свију да се Београд подвигне као наша престоница, да има изгледа као и друге престонице, да га снабдемо са свима потребама, које су нужне за здравље њених становника. Ја знам у другим земљама шта раде парламенти и народ за своје престонице, милионе вотирају да своју престоницу улепшају и украсе, а овде шта чујем? Жао ми је што морам да признам, да кад се год повела реч о Београду, слушао сам од појединих посланика такве говоре, као да је Београд туђа варош, као да то није престоница Србије и углед целе земље. Свакад се гледало на Београд мађијски, док се у другим земљама тако не чини; у другим земљама сваки се поноси са својом престоницом. Запитајте Мађара за своју Пешту, погледајте Бугаре они дају пола милиона динара годишње на улепшавање своје Софије, и они ће нас престићи. А шта видимо овде? Видимо да

оно што сами грађани престонице трпе и сами хоће да плаћају, поједини се посланици налазе, којима је ово тешко — док међу тим они ништа не плаћају, јер не живе у Београду.

Госп. Коста Влајић приметно је како се сељацима, који улазе у Београд претурају ствари по колима, буше неким шиљцима и т. д. То у ствари бива за то што има сељака, који једног дана извезу из Београда на колима по неколико сандука шећера и кафе а сутра дан исти шећер и кафе враћају у Београд, претрају сеном или сламом или другим стварима. И с тога мора онако да се ради, кад има и таквих људи, који хоће да кријумчаре.

Тома Бојичић приметио је да општина даје трошарину у залогу. Ја мислим да је г. Бојичићу познато да нигде нема новаца без залогне и кад општина хоће да учини неки зајам, она мора дати и гаранције да ће тачно интерес и амортизацију плаћати, немамо ли залогне неће нико дати новаца. Ја не треба ништа више да говорим о овоме предлогу, овде се не тражи ништа ново, но се измењује само једна тачка, да се може привремено задужити, јер јој не треба толико новаца од један пут, јер је збор грађана 10,000.000 одобрио, него ће узимати постепено колико радова буде урадила, и да могу узимати од наших новчаних завода а не

да иду на страну да узајмљују и да тамо интерес плаћају. То сам имао само да приметим.

Коста Влајић. Госп. Ђирковић каже да је потребно и умесно што се онако ради са колима, која у варош улазе, да се претресају ствари. Ја мислим да то не астоји, јер не може један сељак метути на дно кола сандуке шећера а одозго пуна кола сена. У осталом нека се и допусти да се ствари прегледају, не треба на овај начин како се то сада ради. Ово није трошарина, ово је отимање.

Известилац, Ја мислим, да је правилно да се кола која улазе у варош прегледају, почем су се показале злоупотребе, које сам мало час поменуо.

Потпредседник. Претрес је свршен. Стављам на гласање: Ко је за то да се прочитана измена у начелу прими нека седи, ко је противан нека устане? (Већина седи). — Оглашујем да је ова измена у начелу примљена.

Известилац прочита 3. тачку чл. 1. измена закона о варошкој трошарини у Београду.

Потпредседник. Одобрава ли Скупштина ову измену у тач. 3-ој? (Одобрава). — Оглашујем да је одобрена.

Известилац прочита чл. 2.

Потпредседник. Прима ли Скупштина прочитани члан? (Прима) — Оглашујем да је примљен. Са овим је свршено прво читање овога закона.

2. Закупница је дужна имати све справе које су за ову радњу нужне а бурад онолико колико је потребно, бурад морају бити здрава, снабдевена са заклопцима како се при изношењу нечистоће не би осећао смрад Бурад се мора после сваког изношења нечистоће добро опрати а морају бити и споља и изнутра терована.

3. Арендатор има право од сваког кубног метра нечистоће из пужника или помијара да наплати у своју корист по 10 дин. а нечистоћу просипаће на место где му санитарско-полицијска власт одреди. Ако би закупцац противно издатој му наредби нечистоћу на друго место просипао дакле противно истој казниће се и то: први пут са 50, други пут са 150, а ако и трећу преступи наредбу тада општина има право одмах без суда раскинути уговор и закуп издати другоме на штету закупчеву у којем случају кауција му пропада у корист општинске касе а ако се штета из кауције не може подмирити, онда је закупцац плаћа из другог свога имања.

4. Чишћење пужника и помијара вршиће арендатор ноћу: зими од 11—5 сати, а од 4 сата у јутру лети и то у свако доба године само не од половине Маја до половине Августа но изузетно од тога моћиће и за то време вршити чишћење где је то неопходно нужно или кад у то време санитарска или полицијска власт нареди да се пужници и помијаре чисте.

5. Ако би се арендатору при вршењу ових послова стављале какве препоне од стране грађанства он ће се за то обратити полицијској власти и тражити нужну помоћ према закону санитарском. Општина му неће одговарати ни за какву штету ако он неби добио помоћи код тих власти по својим доставама и тужбама.

6. Концесионар се не ослобођава трошарине за све време трајања овог уговора, већ исту мора да плати као сви остали приватни.

7. Справе којима закупцац ради ноћни посао односно бурад дужан је концесионар у најкраћем року да цементира и маркира те да се зна колико које буре има запремине. Ако концесионар ово неби урадио или неби хтео урадити, суд ће поступити према пропису чл. 3 овог уговора т. ј. раскинуће уговор на онај начин и са оним правима које су предвиђена у тачци 3. овог уговора.

8. Арендатор је дужан бесплатно вршити стрводерски посао било по наредби управе вар. Београда или општинског суда лично или средством својих момака и то: према правилима издати од г. Министра унутрашњих дела за стрводерске радње.

9. За вршење овога послаа арендатор ће наплаћивати од приватних лица у своју корист ове таксе и то:

а. од једног липсаног вола или краве или коња које мора све од реда закопати по 5 дин од комада или у место таксе може кожу и остало за себе задржати само ако кожа по санитарском закону може дозволити за употребу.

б. Од једног телета или ждробета која се као и стока под а) закопати морају наплаћиваће по 3 дин. од комада или ако му се не плати задржаће кожу.

в. Од једног овна, јарца, овце или козе по 2 дин.

10. У случају марвене болести ову ће таксу увек општина у новцу плаћати арендатору а дезинфекција неће се никад вршити о трошку арендатора у случају кад се мора и кожа са лешином заједно закопати.

11. О хватању и убијању паса општина ће у споразуму са управом вароши Београда издати особена правила по којима се арендатор мора управљати, а док се ова правила не издаду он мора по наредби општине и управе вар. Београда, хватати и убијати псе. У име таксе за сваког ухваћеног на пуштеног или убијеног пса добиваће арендатор из касе општинске по 40 п. д. од комада. Ради тога арендатор мора у присуству марвеног лекара и одређеног званичника општинског пребројати њушке од убијених паса, о томе рачун поднети који ће му марвени лекар и општински званичник оверити, јер ће се само такав рачун на општинској каси исплатити.

12. Ухваћене псе арендатор не сме вратити без одобрења општине, но ако се докаже да је то ипак чинио и таксу у своју корист и без одобрења општине наплаћивао казниће се од 15 до 60 дин. кад се год ухвати, начин и време на који ће се и како ће се и када ће се хватати и враћати пси, прописале општина или полицијска власт.

13. Арендатор нема право на раскинуће уговора нити на какву накнаду штете од општине ако општина сама или у споразуму са полицијском влашћу пропише правила по којима би се са свим или од чести одузело од арендатора право на хватање паса и на тај посао другоме коме уступио а тако исто нема право на накнаду и на раскинуће уговора што општина и даље задржава наплаћивање у своју корист за маркирање паса.

14. Право на чишћење пужника и помијара као и стрводерски посао арендатор не може пренети на другог без одобрења општине, јер од стоји овој за сваку неуредност одговоран и општина задржава себи право да арендатора за сваку на и најмању неуредност у смислу тачке 3 и 10 овог уговора казни.

15. Излицитирану годишњу аренду дужан је арендатор у месечним платама каси општинској у напред плаћати, што ако не учини платиће и 12 ‰ год. на име интер. на дужну суму од дана протеклог рока до наплате, но ако би арендатор у плаћању ове аренде био неуредан, општина београдска задржава себи право да са арендатором без суда и парнице раскине уговор и ову (лицитацију) аренду на лицитацију другоме лицу уступи на штету његову. Но ако би узроком тим било за општину какове штете арендатор мора исту из осталог свог имања поцунити ако се ова неби могла из положене кауције подмирити, која му у том

случају у корист општинске касе пропада. Сматраће се да је закупцац неуредан платиша ако се стеку две неплаћене рате и зађе у трећу.

16. За сигурност да ће арендатор своје обавезе у овом уговору обележене тачно испуњавати, положио је на име кауције 800 дин, по гласу реферата СБр. 18639 и ова ће за сво време трајања овог уговора у каси општинској као гаранција остати а по истеку уговореног рока арендатору вратити ако неби повраћају исте какве препоне стајале на путу.

17. Овака су написана два равногласна уговора који су од обојих страна подписане и код надлежне полицијске власти о трошку закупца (арендатора) потврђени и обема уговарајућим странама на употребу предати.

Уговорачи,
за
општину београдску
председник

М. Маринковић.

Прегледао и сравио
Пав. Станковић.

Закупац

Јулка ж. Свет. Јовановића.

Одобравам ж. поступак

Свет. Јовановић.

Да су г.г. Милован Р. Маринковић председник у име општине и Јулка ж. Светислава Јовановића по одобрењу свога мужа Светислава које потписати лично познаје овај уговор који међусобно за свој признали, кварт варошки потврђује.

Такса у 61.20 дин. за потврду на вредност од 15.300 дин. исплаћена је у таксеним маркама.

Бр. 932.

18. Фебруара 1892. г.

Београд.

Старешина кварта варошког,
члан

(М. П.) В. П. Миленковић.

ПОКЛИЧ

СРПСКИМ РОДОЉУБИМА.

Општина вароши Београда примила је Панчићеву статуу, коју је израдио наш одлични и родољубиви уметник г. Ђока Јовановић с тим, да је општина има поставити у парку на великој пијаци о свом трошку и старати се о њеном одржању.

Но да би се трошкови овог саливања статуе могли исплатити г. Ђока Јовановић обратио се молбом општини вароши Београда, те да она привуцла добровољне прилоге.

Општина вароши Београда примила је на себе ово прикупљање Тога ради општина се обраћа на све српске родољубе у опште, ма где они били, да притекну у помоћ прилозима ради саливене статуе великог Панчића. Нарочито се општина обраћа ученицима великог покојника, данашњим носиоцима мисли Панчићевих, славом увенчаних. Исто се тако обраћа нашим удружењима и јавним корпорацијама, да помогну нашег врлог уметника али и докажу да поштују своје великане, јер ко заборавља заслуге трудбе-

ника славом увенчаних на пољу науке, није достојан, да их има.

Од општине вароши Београда 29. Фебруара 1892. год. АБр. 4119.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У грађевинског одељењу суда ово општинског у Панђелиној кући на марвеној пијаци држаће се следеће јавне усмене лицитације и то :

На дан 10. Априла тек. год. од 9. до 12. сати пре подне за грађење тротоара у „Марковој“ улици.

Кауција 100 динара.

Све кауције полажу се у готовом новцу или државним папирима.

Ближи услови могу се видети у поменутом одељењу сваког дана за време канцелариско и при лицитацији.

Од страхе Суда општине вар. Београда ПБр. 383 : 17. Марта 1892 год. у Београду.

На дан 21-ог Априла тек. год. држаће се у грађевинском одељењу суда ово-општинског у Панђелиној кући на марвеном тргу офертима лицитација за грађење основне школе за Дунавски крај ове вароши.

Оферти ће се примати од 9—12 а отвори ће се тачно у 12. сати у подне.

Кауција 16.500 динара.

Странци полажу дуплу кауцију.

Оферти се имају снабдети са прописним маркама.

Ближи услови и остала техничка документа могу се видети у поменутом одељењу сваког радног дана за време канцелариско и при лицитацији.

Од стране суда општине вар. Београда ГБр. 410 : 21. Марта 1892 год.

ЗАПРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стенографским белешкама)

држан 13. Фебруара 1892. год. у Београду.

(СВРШЕТАК)

Председник. Ово питање о таксирању хлеба није први пут претресано у одбору са оволиком јачином. То је питање и сад пред нама а претресано је и питање о санитарским мерама какви треба да буду локали за лебарнице. То је питање занимало и Управу вароши Београда па се до данас још није дошло до никаквог резултата.

Сад они су злоупотребили своју дужност и месили су хлеб од мекиња што заиста може доводити одборнике да са вратреним заузимањем ово спрече. По закону кривичном они морају да месе хлеб од сејаног брашна. Они су за ово што су сад учинили криви и биће кажњени.

Ово одређивање цене хлебу доиста је тешко пошто ми одређујемо цену једну за све врсте брашна. С тога је то оправдано, да се одреде више цена, као што је то поменуо г. Др. Павао Поповић, јер треба да се зна како се брашно сеје. Према овоме мора се живо настати да се ово питање у

ред доведе како неби више овакове појаве доводиле грађане у забуну.

Ја признајем и сам да пекари немају бог зна колику корист, али сам уверен да нису ни на штети.

Ми ћемо предузети, мере да их натерамо да раде онако, како треба, а за ово што су учинили биће кажњени колико им закон донесе.

Како сада нема више пријављених говорника, то да ставим питање на гласање.

Држим да се сав разговор своди на ово: да цена хлебу остане при досадањој цени или да се промени.

Андра Одавић. Говор је био о томе, да се цена од сејаног брашна не мења, а од несејаног брашна да буде 17½ п. дин.

Раденко Драгојевић. Биће погрешно положити питање о цени на несејано брашно — него треба само поставити питање о цени хлебу.

Андра Одавић. О томе не може се гласати да ли да се мења цена лебу или не.

Ја сам цокренуо ова питања која треба да се ставе на гласање: прво да се сви најстрожије казне. Друго, да се забрани на пијацама продавање хлеба од несејаног брашна. Треће је питање, да се предузму санитарске мере против њих односно њиховог локала.

Председник. Ја не мислим да је таква мера нужна — а пристајем да им се забрани на пијацама продаја хлеба од несејаног брашна.

Коста Б. Михајловић. Ја пристајем да решимо, да не смеју продавати хлеб на пијацама јер они што продају хлеб на пијаци плаћају кирије 10 динара а кад би на фуруни продавали плаћају по 10 дуката и онда немају рачуна да такав хлеб месе.

Председник. Дакле молим вас изнето је питање, да се забрани продавање леба (чује се: да се забрани продаја леба без прописа, ко продаје леб са мекињама да се казни).

Дакле, молим вас, ви хоћете, да се продаје леб таксиран а нетаксиран не сме се продавати. Тако смо и до сада радили, ко продаје леб не таксиран, он се казни. По закону и не сме се продавати леб од несејаног брашна, него само од сејаног брашна.

Сад да решимо односно таксе. (Чује се: да остане иста такса белом лебу).

Усваја ли одбор да остане такса 24 пара као што је и до сада била? — (Усваја).

А за црни леб? — (Чује се: 17½ пара 20 пара).

А. Одавић. Молим да се усвоји, да се приступи извршењу санитарских прописа о уређењу лебарница.

Председник. Усваја ли одбор предлог г. Одавића? — (Усваја).

Сад молим вас, за црн леб предлажу се две цене: 17½ ц. и 20 пара дин.

Васа Филиповић. Црни леб меси се од алексиначког жита, а цена је алексиначке шенице 16 динара. За то ја предлажем да цена црном лебу буде 17½ пара дин.

Мих. Јанковић. Треба говорити истину. Није истина да је цена томе житу 16 дин. него је 18 динара, и за то сасвим је право да одбор одобри цену црном лебу 20 пара.

Председник. Дакле, молим вас, господо, имамо два предлога: један је да цена цр-

ном лебу од просејаног брашна буде 20 пара в. гр., а други је: да се црн леб умешен од просејаног брашна продаје 17½ пара в. гр.

Приступимо гласању. Ко је зато да се црн леб продаје за 20 п. в. гр. тај ће гласати за 20 пара, а које 17½ п. тај ће гласати за 17½ п. — (Настаје гласање).

После гласања.

Председник. 17 је гласало за 17½ пара, а 12 за 20 пара. Према томо одбор је решио да се црн леб мешен од просејаног брашна има продавати по 17½ п. дин. И молим вас да се продаја рачуна на грош, и да се према томе тежина лебу одреди. (Усваја се).

Соломон Азријел. Ја би предложио да изберемо једну комисију која би проучила питање, да се еснаф лебарски укине, да буде слободно мешање хлеба.

Коста Б. Михајловић. Кад је слободно мешање, онда не може бити таксирања.

Б. Новаковић. Предлогу г. Азријела нема места за то што постоји закон о еснафима, а што закон одобрава то ми не можемо да укидамо.

Љ. Јовановић. Закон о радњама изнет је пред Скупштину, и после донашања тога закона можемо говорити. Сад би ударили о закон који постоји а после о онај који хтео бити доносен. С тога морамо одложити решење тога питања.

Б. Нешић. Ипак може да се образује, и она нека проучи то питање може ли се укинути или не?

Рад. Драговић. Пре неколико година зна се да су и наше фурунџије радили на томе да се еснаф укине, хлебари су се почели умножавати, али еснаф није укинут, и који год није био члан еснафа, њега је еснаф тужио министру, и тражио од министра да свакоме забрани радњу који нема права на њу.

Мића Петровић. Ја сам разумео питање да одбор избере комисију да она ради на томе, да нађе пута и начина за слободно мешање хлеба. (Одговарају: па то је укидање еснафа).

Председник. Ја ћу ставити овако питање: Ко је зато да се ово питање одмах решава и да сад одмах избере комисија, тај ће гласати за, а ко је зато да се одложи, тај ће гласати против. (Настаје гласање).

После гласања.

Председник. Изволте чути резултат гласања. 17 је гласало против, а 7 за, тројица нису гласали. Према том одбор је усвојио да се решење овога питања одложи.

Пошто је већ доцкан данашњу седницу закључујем.

Састанак је трајао до 9 часова у вече